

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412209490
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8412209490.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom: Šoltésovej č. 14, 811 08 Bratislava proti žalovanému S. O., nar. X.X.XXXX, bytom W. V. I. č.XX, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 331,94 EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č. k. 2C/496/2012-19 zo dňa 28. 02. 2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 331,94 EUR s úrokom z omeškania. Uviedol, že žalovaná ako záujemca uzavrela s právnym predchodcom žalobcu, teda so spoločnosťou Slovak Telekom a.s., v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách Zmluvu o pripojení. V zmluve sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu Služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o pripojení a Všeobecnými podmienkami.

Povinnosťou žalovanej bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi žalobcu uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu, ktoré mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu. V uvedenom prípade je teda žalovaná sankcionovaná zato, že nedodrжала konkrétne určené povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo zmluvy, v dôsledku čoho musela byť vypojená z prevádzky.

Žalobca vystavil z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej faktúru, v ktorej vyúčtoval zmluvnú pokutu. Uviedol, že keďže táto faktúra nebola riadne uhradená má nárok v zmysle § 517 ods.2 a nasl. Občianskeho zákonníka aj na úrok z omeškania.

O žalobe rozhodol Okresný súd Kežmarok rozsudkom sp. zn. 2C/496/2012-19 zo dňa 28. 02. 2014 tak, že žalobu zamietol. Trovy konania účastníkom nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dohoda o zmluvnej pokute uzavretá medzi účastníkmi konania je neplatná pre jej neurčitosť - zmluva o pripojení, ktorej súčasťou sú aj všeobecné podmienky a dodatok obsahuje niekoľko desiatok povinností účastníka rôznej závažnosti. Formulácia zmluvnej pokuty neumožňuje posúdenie, porušenie ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou. Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že v danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú a dojednanie o zmluvnej pokute (ak by aj nebolo neplatné pre neurčitosť) je neplatné aj pre neprimeranosť - dojednaná sankcia v rovnakej výške pri porušení povinnosti žalovaného bez ohľadu na závažnosť a význam porušenej povinnosti je sankciou neprimeranou.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a jednak benefit, ktorý žalovaný získa v prípade, že sa zaviazal na užívanie služieb žalobcu počas dojednanej doby. Poukázal na to, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého procesu. Súd prvého stupňa poskytol predmetným rozsudkom ústavne nekonformný výklad ustanoveniu Občianskeho zákonníka zasahujúci do zásady zmluvnej slobody, na ktorej je postavené súkromné právo SR. Dojednanie o zmluvnej pokute je len zabezpečenie prospechu poskytnutého žalovanému. Uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty ako subsidiárneho práva, ktoré žalobcovi vzniklo až porušením primárnej povinnosti žalovaného platiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Uviedol, že zmluvu, ktorú používal žalobca, resp. jeho právny predchodca, nemožno bezvýhradne považovať za formulárový typ zmluvy, ktorý žalovanému neumožňuje ovplyvniť jej obsah - práve naopak, druh mobilného telefónu si žalovaný mohol vybrať sám a podľa zvoleného modelu telefónu, bola rozdielna výška jeho štandardnej a akciovej ceny, a teda aj zmluvnej pokuty. Žalovaný vôbec nemusel k zmluve o pripojení odkúpiť mobilný telefón, pričom by bola zmluvná pokuta automaticky znížená o jeho hodnotu. Hoci zmluvná pokuta bola dojednaná formulárovo, je dojednaná individuálne. Individuálnosť vyplýva zo skutočností, že jej výška je závislá od plnenia poskytnutého žalovanému pri uzatváraní dodatku k zmluve. Uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný. Nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa o neplatnosti dojednania zmluvnej pokuty. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 9Co/31/2012 a na analógiu s ust. § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Uviedol, že v prípade, ak by aj súd neuznal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že právnenému predchodcovi žalobcu bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia. Poukázal na uhradzovaciu a sankčnú funkciu zmluvnej pokuty.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tak ako uviedol súd prvého stupňa, žalobca, resp. jeho právny predchodca mohol žiadať zmluvnú pokutu vo výške 331,94 Eur bez ohľadu na to, aká povinnosť bola zo strany žalovaného porušená. Teda mohlo sa napríklad jednať aj o porušenie povinnosti zaplatiť faktúru na 1 Eur.

Dohodnutú zmluvnú pokutu by žalobca, resp. jeho právny predchodca mohol uplatňovať aj vtedy, keby žalovaný po celú dobu viazanosti plnil všetky svoje povinnosti a po ukončení viazanosti by napríklad nezaplatil faktúru na sumu 1 Eur. Takto uplatňovaná zmluvná pokuta by už ani nezabezpečovala plnenia

poskytnuté zo strany žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Takto dojednaná zmluvná pokuta je neprímeranou sankciou, pričom súd nemá možnosť takého výkladu, ktorý by udržal platnosť tejto dohody bez toho, aby zasiahol do jej dojednaného obsahu.

Odvolačný súd navyše poukazuje na skutočnosť, že z dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, akú povinnosť žalovaný porušil. V konaní bola predložená len faktúra na sumu 331,94 Eur ako faktúra za obdobie 22/12/2009 - 21/1/2010, z jej textu vyplýva, že je fakturovaná zmluvná pokuta 331,94 Eur, avšak zo žiadneho dokladu predloženého v konaní nevyplýva, akú povinnosť žalovaný porušil. Takéto zdôvodnenie chýba aj v podanej žalobe, kde taktiež žalobca neuvádza, aká povinnosť bola zo strany žalovaného porušená.

Dohodu o zmluvnej pokute nemožno považovať za individuálne vyjednanú len z toho dôvodu, že výberom druhu mobilného telefónu si žalovaný vybral aj výšku zmluvnej pokuty. Žalovaný si mohol vybrať druh telefónu, resp. zmluvu bez poskytnutia telefónu, ale dojednanie o zmluvnej pokute sa vždy stalo súčasťou zmluvy - rôzna bola len výška zmluvnej pokuty. Žalovaný nemal možnosť vyjednať takú zmluvu, obsahom ktorej by nebolo dojednanie o zmluvnej pokute.

Žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, mohlo vzniknúť proti žalovanému právo na náhradu škody, ale žalobca v žalobe tieto skutočnosti netvrdil, a ani ich nepreukázal. Uplatnená suma mu teda nemohla byť priznaná ani z titulu náhrady škody.

Analógia s výškou sankcie ustanovenou v § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. nie je namieste. Dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľná preto, lebo dáva dodávateľovi právo pre porušenie zmluvy vyčísliteľné na akúkoľvek sumu, žiadať zmluvnú pokutu vo výške 331,94 Eur, a to aj opakovane. Zmluvná pokuta môže teda prevýšiť „hodnotu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného“ aj hodnotu poskytnutého telefónu prakticky neobmedzeným násobkom (pri nezaplatení bežnej faktúry na 20 Eur by to bolo cca 16 násobne).

Samotné poukázanie na určité rozhodnutie Krajského súdu v Prešove nie je argumentom o správnosti tvrdeného, takýmto spôsobom možno argumentovať len ustálenou a publikovanou judikatúrou.

V konaní nebolo preukázané, že dojednaná zmluvná pokuta plní uhradzovaciu a sankčnú funkciu. V konaní nebolo tvrdené ani preukazované, ako dlho trval a ako dlho mal trvať vzťah právneho predchodcu žalobcu a žalovaného, aké plnenia za ten čas žalovaný zrealizoval, aké bolo porušenie jeho povinnosti a kedy k nemu došlo. Bez preukázania uvedeného nie je možné zistiť, či oprávnené ekonomické očakávania právneho predchodcu žalobcu boli alebo neboli splnené.

Za takýchto okolností je rozhodnutie súdu prvého stupňa správne, a preto odvolací súd potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP. V konaní bol žalobca neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli.

Po podaní odvolania do konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý však nevykonal žiaden úkon podporujúci žalovaného. Trovy vedľajšieho účastníka sú teda neúčelné, pretože vedľajší účastník v konaní ničím žalovaného nepodporil, a preto mu odvolací súd náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.